

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta sociálních věd

Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE (Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): Aneta Káčová

Název práce: Politika interního kolonialismu: případová studie relokace Inuitů v Kanadě v 50. letech 20. století

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce): Ing. Mgr. Magdalena Fírtová Ph.D.

1. **OBSAH A CÍL PRÁCE** (stručná informace o práci, formulace cíle): Práce se věnuje relokaci, státem řízeného přestěhování skupiny Inuitů v 50. letech 20. století. Na této konkrétní kazuistice vládního přístupu k Inuitům po druhé světové válce se Aneta Káčová pokouší potvrdit či vyvrátit hypotézu, že tehdejší federální kanadská politika vůči etnické menšině Inuitů může být označena za politiku interního kolonialismu. Rozpracovává pak přesně definované dílčí otázky, na které v závěru práce odpovídá. Jak z uvedeného vyplývá, téma je velmi dobře uchopeno, cíl práce je teoreticky, ale i metodologicky jasně a přesvědčivě formulován.

2. **VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ** (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Autorka pracuje se zajímavě a neobvykle zvolenou teorií interního kolonialismu. Doporučila bych lepší ukotvení tohoto teoretického přístupu v širší akademické literatuře, ať se jedná o kritiku této teorie či její situování v postkoloniálních teoriích či teorii závislosti. S ohledem na kvalitativní vyhodnocování některých proměnných, které charakterizují interní kolonialismus, by bylo vhodné je lépe vysvětlit, nejen vyjmenovat.

K analýze vládní politické strategie na přesídlení pracuje autorka s množstvím zajímavých a relevantních zdrojů, mapuje proces vzniku relokačního plánu a identifikuje mýty, které vláda záměrně či nevědomky šířila při sestavování relokačního plánu v roce 1953. Text je bohatý na vhodně zvolené citace, které dobře podpirají autorčinu argumentaci. V některých pasážích je struktura myšlenek lehce chaotická, pomohlo by jí lepší členění na odstavce, jinde chybí dotažení hrubě načrtnuté myšlenky. Konkrétně například postrádám vysvětlení, proč bylo dalším důvodem relokace pevné pouto Inuitů s komunitou (str. 23). Stejně tak mi není jasný vztah mezi systémem držby půdy a vznikem oficiálních institucí, když zde text pojednává o přesunu a vzniku obchodu a policejní stanice (str. 28).

Aneta se inspirovala akademickým článkem Normy Beatriz Chaloult a Yvese Chaloulta, jejichž metodologii se pokusila aplikovat na tuto konkrétní historickou událost. Pracuje v ní s počtem výskytů faktorů charakterizujících interní kolonialismus. Metodologie počítání výskytu prvků interního kolonialismu může být potenciálně zajímavě zvolená, v aktuální podobě je však nedostatečně vysvětlená a málo transparentní. Autorka jasně nedefinuje, jaké texty zahrnuje v analyzovaném korpusu a podle čeho kalkuluje „výskyt“ proměnných. Podrobný výpočet výsledků spolu s přidělováním váhy je pak nepřehledně shrnut v poznámkách pod čarou, ačkoli by si zasloužil jasné a přehledné zpracování v samotné práci či v příloze.

Kvalitativní obsahové analýze chybí argumentační dotažení. Jako příklad uvádím faktor „veřejné výdaje“, kde autorka konstatuje zanedbání ze strany vlády a dává to do kontrastu s cílem vlády zajistit rehabilitaci komunity a snížit závislost na sociálních dávkách (str. 32-33). Z textu není jasné, co je charakteristikou interního kolonialismu – zda rostoucí veřejné výdaje (velmi pravděpodobně včetně sociálních dávek), anebo klesající veřejné výdaje (vzdání se vládní odpovědnosti za rozvoj komunity).

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Práce bohužel trpí velkými jazykovými nedostatky, gramatickými a stylistickými chybami, které snižují kvalitu textu. Na některých místech autorka nešťastně sklouzává z odborného stylu k obecné češtině. Jinde naopak jsou věty nepřesně přeloženy a zůstává patrný anglický slovosled.

Několik příkladů:

- za účelem zjistit (11), konečnému tvrzení, zda lze tvrdit (11), tvrdím, že lze jistě tvrdit (11),
- V dostupné literatuře mi chyběly dvě věci, konkrétně odborná literatura v českém jazyce (alespoň pár kusů) (13)
- Inuité v roce 1936 byly přemístěni (18), byly Inuité přesunuti (28)
- Někteří lidé byli vůči projektu zdrženliví (23)

Upozorňuji, že použití pojmu „domorodec“ (str. 8) má pejorativní konotaci a je vhodnější jej nahradit pojmem „původní obyvatelé“. Precizní názvosloví je v kontextu použití kritiky interního kolonialismu velmi důležitá.

Obdobně i po formální stránce je škoda, že odkazy na použité zdroje nejsou na řadě míst zpracovány s větší pečlivostí:

- U řady primárních zdrojů v bibliografii chybí kompletní informace, kde se archivní zdroje nacházejí.
- Chybí odkaz na parafrázovanou vládní tiskovou zprávu (str. 17)
- Chybí odkaz na konferenční text, když se hovoří o konsenzu, který vzešel z konference nebo odkaz na použití termínu „správný stav obyvatel“ (str. 29)
- V odkazu 81 (str. 41) chybí úplný údaj – jméno řečníka, datum projevu, název proslovu atd.

4. KONTROLA ORIGINALITY TEXTU

Prohlašuji, že jsem se seznámil/a s výsledkem kontroly originality textu závěrečné práce v systému:

[] Theses [x] Turnitin [] Ouriginal (Urkund)

Komentář k výsledku kontroly: Práce splňuje požadavky na originalitu a autorskou integritu textu.

5. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Na obhajované vysoce práci oceňuji originální volbu u nás málo známého a zpracovaného tématu.

Vyzdvihuji autorčinu inovativnost ve vlastním výzkumném záměru i jeho přínos v podobě mnoha zajímavých zjištění z primárních zdrojů. Na práci však postrádám lepší transparentnost kvantitativní metodiky a přesnější a dotaženější argumentaci u kvalitativní analýzy. A smutně konstatuji nedotažení práce po jazykové a formální stránce.

6. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- Prosím, aby se autorka vyrovnala s výtkami k metodologické nepřesnosti (vysvětlila složení korpusu a výpočet výskytů proměnných atd.).
- Autorka dobře uzavírá, že se vláda za program přemístění Inuitů v roce 2010 oficiálně omluvila. Zajímalo by mne, zda se autorce podařilo vysledovat informace o tom, jak kanadská federální vláda, resp. RCMP interně hodnotily strategii přesunu v kratším a střednědobém odstupu. A to zejména s ohledem na cíl „rehabilitace komunity“.
- Prosím o doplnění kritiky teorie interního kolonialismu a stručnou diskusi nad limity této teorie.

7. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (A-F): C-D

Datum: 28.5. 2024

Podpis:

